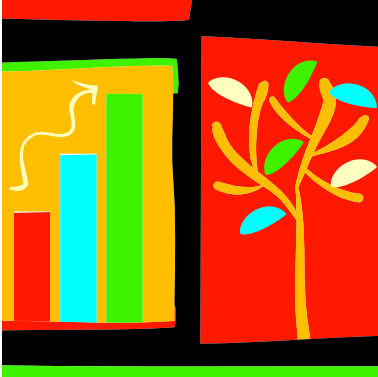

Lôi Quốc Tinh

Chiếc trâm bạc

Dịch giả: Nguyễn Mạnh Tùng

Dịch từ "Tiểu tiểu thuyết tình duyên"

Một người mẹ góa sống cùng với đứa con trai độc nhất của mình ở một vùng quê xa thành phố. Đứa con là niềm hy vọng, là tâm can của mẹ. Mẹ là chỗ dựa, là trời đất của con. Hai mẹ con lo đói có nhau. Cuộc sống tuy nghèo khó nhưng rất ấm áp tình mẹ con. Đứa con cứ ngày một lớn lên trong vòng tay của mẹ

Sáu, bảy tuổi, con trai đã cắp sách đến trường nhưng mỗi lần đi học về, cậu bé lại rúc ngay lòng mẹ nũng nịu:

_Mẹ cho con ti một tí!

Nghe con vùi vãnh, bà mẹ lại nhét vào mồm con đầu vú đã khô sữa từ lâu, miệng nựng con:

_Nào ti một tí đi cục cưng của mẹ.

Người mẹ gầy gò, một con mắt bị mù lòa. Thương con không còn cha lại sống trong cảnh nghèo túng, thiếu thốn, bà mẹ cắn răng trần lưng ra làm thuê, nhịn ăn, nhịn mặc dành dụm cho con. Bà chỉ mặc quần áo cũ chẳng chít những mụn vá nhưng không bao giờ để cho con phải mặc quần áo cũ rách,

bản thân bà ăn uống kham khổ để cho con được ăn no, ăn ngon. Mỗi lần thấy con ăn ngon miệng, ăn nhiều, bà mẹ mừng vui khôn xiết. Buổi tối, khi ăn cơm xong, đưa con lại cuộn tròn trong lòng mẹ nghe mẹ kể chuyện rồi ngủ lúc nào không biết.

Học lên cao hơn, trường học của con lại cách xa nhà hơn. Mẹ lại ngày ngày đi bộ hàng mười mấy dặm mang cơm canh cho con dù là trời mưa hay gió bão.

Ít lâu sau, đứa con phát hiện ra là bạn bè trong lớp không thích chơi với nó, kể cả những đứa bạn thân từ khi còn để chỏm. Mãi sau hỏi ra mới biết bạn bạn vừa sợ vừa ghét con mắt mù lòa của mẹ. Bạn chúng nói với nhau Con mắt mù có cái lỗ sâu, khó coi quá làm cho người ta thấy ghê ghê. Trông thật đáng sợ

Đến lúc này, người con mới nhận ra một bên mắt mù của mẹ khó coi thật. Từ đó, con không cho mẹ mang cơm đến trường nữa. Tối tối, người con không còn sà vào lòng mẹ mà ngủ nữa. Nó luôn tìm cách xa lánh mẹ.

Thời gian cứ trôi đi, đứa con ngày một lớn lên trông khỏe mạnh và vô cùng tuần tú. Nhiều cô gái đã đem lòng yêu thầm nhớ trộm. Người con cũng đã biết yêu. Một cô gái như hoa như ngọc đã yêu người con khiến cho người con trong lòng vô cùng hạnh phúc. Người con sung sướng đưa bạn gái về nhà chơi. Nhưng khi người mẹ mở gà, làm cơm mời cô gái vào mâm thì cô gái bỏ đi không một lời từ biệt. Đơn giản chỉ vì con mắt mù lòa của mẹ luôn luôn chảy nước. Người con rất đau khổ và luôn miệng quở trách mẹ. Về sau có mấy người mai mối cho người con nhưng đều không thành vì các cô gái mới chỉ nghe nói anh ta có một người mẹ mù lòa thì liền chối từ. Người con trai từ oán trách đến bất mãn, thậm trí tức giận. Nó nói:

_Chỉ tại bà già mù lòa không chết quách đi cho rồi. Sống mãi làm người ta không sao lấy được vợ.

Người con trai không muốn thừa nhận một người mẹ như thế.

Người con đã bỏ nhà ra đi...

Mẹ già mất con ruột đau như cắt. Bà đau khổ, cô đơn, thê lương, ngày ngày lê đôi chân già yếu đi khắp nơi tìm con, miệng luôn gọi:

_Con trai ơi! Con đang ở đâu!

Trong giấc ngủ, bà cũng gọi con. Tiếng gọi thật thê thảm:

_Con của mẹ, về với mẹ, con ơi...

Bà mẹ suy kiệt rất nhanh và đã vất đến giọt nước mắt cuối cùng.

Nghe tin mẹ hấp hối, người con về trước giường mẹ. Khó khăn lắm, mẹ mới lấy ra được cái trâm bạc trên đầu, run run đặt vào tay con và dặn:

_Con ơi, con giữ...giữ...cho...vợ...con...!

Mẹ đưa thứ tài sản còn lại duy nhất cho con trai. Bà cảm thấy vô cùng thỏa mãn và bà ra đi. gương mặt mẹ thanh thản không hề có một chút oán trách con.

Ngày đưa mẹ đến nơi an nghỉ cuối cùng, một bà lão hàng xóm nhìn thấy cái trâm trong tay người con, bà nói với anh ta:

_Này con, con có biết vì sao mà một mắt của mẹ con bị mù không? Ngày con mới lên bốn tuổi, mẹ con ngồi may áo cho con, con đã rút cái trâm trên tóc mẹ để chơi, không may lỡ tay, chọc vào con mắt ấy của mẹ con...

_Ôi, mẹ!...

Như trời sụp xuống, người con trai kêu lên một tiếng như xé ruột xé gan, bỏ nhà đến ôm lấy mộ mẹ. Chiếc trâm trong tay chọc vào lòng bàn tay, máu chảy ròng ròng.

Nguyễn Mạnh Tùng dịch

(Dịch từ Tiểu tiểu thuyết tình tuyến

Tác giả: Lôi Quốc Tinh (Trung quốc)

Đánh máy: CamKhuê
Nguồn: Tạp chí Thế giới PHỤ NỮ
Được bạn: Ct.Ly đưa lên
vào ngày: 15 tháng 12 năm 2006